

OBSAH

	Strana
Prolog	5
I. Co jest zpověď?	5
II. Jest zpověď skutečně tak potřebná?	6
III. Za všech časů se lidé zpovídali	7
IV. Zpověď není kněžským výmyslem	10
V. Proč by nemělo postačiti pouze Bohu se zpovídat?	12
VI. Nač bych měl knězi povědět vše, co jsem učinil? Jest přece člověk jako jiní lidé	13
VII. Já, já dbám na čest; nechci se zahazovat, nechci se ponižovat a klekati před knězem	13
VIII. Nepotřebuji, by se kněz míchal do mých záležitostí	14
IX. Proč nás nenechají kněží na pokoji? Ustavičně nám mluví o zpovědi	16
X. Mnohem lépe jest u protestantů; jejich náboženství nevymáhá zpovědi	17
XI. K čemu jest zpověď?	18
XII. Zpověď se hodí jen pro malé děti	20
XIII. Nepotřebuji se zpovídat! Nikomu jsem neukřivdil. Proč bych nemohl i bez zpovědi zůstatí poctivým člověkem?	21
XIV. Znáám mnoho lidí, kteří se často zpovídají a nejsou proto lepší	22
XV. Dříve jsem chořoval ke zpovědi, ale přes to vše klesl jsem zase	23
XVI. Zpovídati se — toť mrzutá věc	24
XVII. Jest to příliš těžké; nemám odvahy	25
XVIII. Dopustil jsem se příliš velkých hříchů; nedá se to vůbec povědět	26
XIX. Mé hříchy jsou příliš velké, než aby mi je Bůh mohl odpustiti	27

- XX. Nestojí za to, abych se namáhal se zpovědi;
jsem sláb a vím již napřed, že klesnu zase . 29
- XXI. Každý by se mi vysmál, kdybych chodil
ke zpovědi 30
- XXII. Co si bude zpovědník o mně mysliti? Bude
mnou pohrdati 31
- XXIII. Pan farář se bude hněvat, až se doví,
co jsem učinil 33
- XXIV. A což poví-li pan farář jiným lidem, co
jsem mu řekl? 33
- XXV. Nemám rád našeho pana faráře; nikdy
se nepůjdu k němu zpovídat 35
- XXVI. Můj zpovědník zemřel a jiného kněze
neznám 36
- XXVII. Již dlouho nebyl jsem u zpovědi, ani
nevím, co se při tom dělá 36
- XXVIII. Byl jsem čtyřikrát, pětkrát u zpovědi
a nedostal jsem rozhřešení, již toho mám
dost; nemohu ustavičně tak nadarmo běhat . 38
- XXIX. Nikdy nebudu se moci upamatovati na
všecky svoje hříchy 39
- XXX. Nejsem dnes v dobré míře; až později
se vyzpovídám 40
- XXXI. Až před smrtí se vyzpovídám. Nemyslete,
že chci umřítí jako pes 41
- XXXII. Zpovědník mne zná až příliš dobře;
ostýchám se ho 44
- XXXIII. Zatajil jsem ve zpovědi jisté hříchy;
nemám odvahy se z nich zpovídati . . . 45
- Epilog: Malé tajemství a praktická rada . . . 48